

confidunt in eo. Ubi doctorum Aquila S. Augustinus, ita pronuntiavit. Idest, cum vindicta venerit: qua impiis & peccatoribus preparatur non solum eos non attinget, qui confidunt in Domino: sed etiam ad regnum illis instruendam & sublimandum proficiet. Non enim dixit: cum exarserit in brevi ira eius: securi omnes, qui confidunt in eo: tamquam hoc solum inde habeant, quod non puniuntur: sed beati dixit: ubi est honorum omnium summa & cumulus. Quare hanc confidentiam fiducia qua in Domino confidimus, inque eius meritis nitimur: cum certi ac securi sumus, tum vel maxime beati erimus. Nihil præterea quærimus. Contenti enim sumus. Quandoquidem beatitudo omnium bonorum est cumulus, nedum summa satietas, juxta illud: *satiabor cum apparuerit gloria tua.* Hujus autem hæredes quidem sumus, ait enim Apostolus: *Non enim accepistis Spiritum servitutis, iterum in timore sed accepistis Spiritum adoptionis Filiorum Dei, in quo clamamus: Abba (Pater) ipse enim Spiritus, testimonium reddit Spiritui nostro, quod sumus Filij Dei.* Hic dubitare amplius de peccatorum venia, de Gratia certitudine nefas est quidem. DEUS enim est, qui filiorum adoptionem testificatur, qui in cordibus nostris clamat, Pater, cui maxime credendum est. Is enim testificare falsa non potest. Est DEUS prima veritas, quæ est mensura & causa omnis alterius esse. Quid autem hoc summæ veritatis testimonio verius? quid certius? nec enim humanum est quod fallit, quod illudit, quod mutabile, quod variabile est: Sed DEI veracis, qui mentiri non potest, nec argui à quoquam mendaciis. Est autem, inquit Apostolus: *Deus verax: omnis autem homo mendax.* Quare haudquaquam eo hanc nobis testante gratia certitudinem, dubitandum est. Eo enim in cordibus nostris clamante (Abba, Pater,) omnis anxietas tollitur, eo attestante nulla ambiguitas relinquitur. Unde S. Johannes Chrysostomus ait: *Quando verò Spiritus testatur quanam relinquitur ambiguitas? (Et paulo post) suprema illa Essentia, quæ & hoc ipsum largitur, quod promittit, atque adeo orare etiam jussit, testimonium perhibente, quisnam de dignitate hanc deinceps dubitare audebit?* Et S. Bernhardus: *Si credis, inquit peccata tua non posse deleri, nisi ab eo, cui soli peccasti, & in quem peccatum non cadit, bene facis, sed adde adhuc, ut credas, quia per ipsum tibi peccata donantur. Hoc est testimonium, quod perhibet in corde nostro Spiritus Sanctus, dicens: dimissa sunt tibi peccata tua. Sic enim arbitratur Apostolus gratis justificari hominem per fidem.*

Inter Mercatores cui jam data est arrha in testimonium futuræ emtionis atque venditionis: is certus est de foro tenendo. Itidem clementissimus atque pientissimus, Pater, Cœlestis fori præfectus, volens securitate quadam cingere suos fideles & de gratia certitudine certos reddere, non est dedignatus Spiritum Sanctum suum in arrham & pignus gratia eis dare: Nedum ejus gratiam, testimonium, & suam fidem. Ita est, teste Johanne Evangelista, ait enim: *in hoc cognoscimus, quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de Spiritu Sancto suo dedit nobis.* Cui item subscribit Apostolus Paulus. *Qui & signavit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.* Et alibi: *in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto. Qui est pignus hereditatis nostræ.* Et alibi: *Qui autem efficit nos in hoc ipsum, DEUS, qui dedit nobis pignus Spiritus.* Ubi subdit Hugo Cardinalis, per quod sit confirmatus & securus. Hoc ipsum hereditatis nostræ pignus præfiguratum est per fructus sanctæ terræ, quos in prægustatione & arrhâ habendæ & possidendæ illius terræ, prout mandaverat Deus per Moysen famulum suum, exploratores inde attulerunt Israelitico populo, asscurantes